

Sygn. akt VII U 944/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Bąk-Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 07 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy M. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

przy udziale zainteresowanego W. O. - współnika spółki cywilnej „(...)”

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 16 kwietnia 2015 r. znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż M. C. nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota, nie mniejsza niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w okresach od dnia 1 lipca 2012r. do dnia 20 sierpnia 2012r. oraz od dnia 1 września 2012r. do dnia 18 lutego 2013r.

UZASADNIENIE

W dniu 20 maja 2015 roku, ubezpieczony M. C. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 16 kwietnia 2015 roku znak: (...) wydanej w przedmiocie stwierdzenia obowiązku ubezpieczeń społecznych.

W uzasadnieniu odwołania, ubezpieczony podniósł, iż w dniu 28 czerwca 2012 roku skierował do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej (CEiDG), wniosek o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, na okres od dnia 30 czerwca 2012 roku do dnia 30 czerwca 2013 roku. Odwołujący zaznaczył, iż przedmiotowa działalność gospodarcza była prowadzona w formie spółki cywilnej wraz ze współnikiem W. O., który również złożył w CEiDG, wniosek o zawieszenie działalności. Odwołujący podkreślił, iż dowodem faktycznego zawieszenia działalności gospodarczej przez współników spółki jest informacja Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, wskazująca wprost na okres zawieszenia działalności gospodarczej, a ponadto okoliczność tą potwierdzają dokumenty nadesłane przez J. P. do pracowników ZUS w dniu 3 marca 2015 roku

oraz w dniu 11 listopada 2014 roku. Odwołujący zaznaczył, iż okoliczność złożenia do Urzędu Skarbowego zeznania podatkowego PIT-36 za rok 2012, nie może budzić podejrzeń organu rentowego w kwestii rzekomego prowadzenia działalności gospodarczej w spornym okresie, albowiem zgodnie z obowiązującą regulacją prawną winien złożyć zeznanie podatkowe z tytułu osiągniętego dochodu w roku 2012.

W świetle podniesionej argumentacji odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, iż M. C. nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w okresie od 1 lipca 2012 roku do 20 sierpnia 2012 roku oraz od 1 września 2012 roku do 18 lutego 2013 roku. skarżący, dołączył do odwołania potwierdzenie przyjęcia wniosku o wpis do CEIDG wspólników spółki, maile świadka J. P. oraz informacje CEIDG (odwołanie k. 2-6 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 kwietnia 2015 roku, organ rentowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony –płatnik składek dokonał zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w okresie od 01 października 2010 roku do 30 czerwca 2012 roku, natomiast z informacji Urzędu Skarbowego W. P. wynika, iż ubezpieczony zgłosił prowadzenie działalności gospodarczej od 1 lipca 2012 roku do 31 maja 2013 roku i nie zgłosił przerw w jej prowadzeniu. Organ wskazał, iż w okresie od 21 sierpnia 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...) sp. z o. o. a od 19 lutego 2013 r. do 20 czerwca 2013 roku przez (...) sp. z o.o. W ocenie organu rentowego, analiza dokumentacji płatnika potwierdza, że ubezpieczony w okresie od 1 lipca 2010 roku do 20 sierpnia 2012 roku oraz od 1 września 2012 roku do 18 lutego 2013 roku nie posiadał innego tytułu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym niż działalność gospodarcza, natomiast podstawa wymiaru składek z tytułu zatrudnienia w okresie od 19 lutego 2013 roku do 28 lutego 2013 roku była niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia, co wiąże się z obowiązkiem podlegania w tym okresie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Mając na uwadze powyższe okoliczności dotyczące aktywności zawodowej odwołującego, a także regulację prawną zawartą w art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, II Oddział ZUS podkreślił, iż zaskarżona decyzja została wydana w sposób prawidłowy zaś odwołanie ubezpieczonego jest całkowicie bezzasadne i jako takie winno podlegać oddaleniu (odpowiedź na odwołanie k. 20-21 a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie, następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lipca 2010 roku wspólnicy M. C. oraz W. O. rozpoczęli wykonywanie działalności gospodarczej zarejestrowanej pod nazwą M.C., W. O. S.C. Działalność była wykonywana na podstawie zawartej pomiędzy ww. wspólnikami umowy spółki cywilnej i została zarejestrowanej pod numerem REGON (...). Przeważającym przedmiotem działalności gospodarczej wspólników było prowadzenie agencji specjalizującej się w sprzedaży towarów i usług oraz sprzedaży hurtowej według PKD: 46.18.Z, 46.90.Z, 47.78.Z, 47.99.Z. Działalność wspólników była wykonywana w miejscu zamieszkania M. C. tj. przy ul. (...) w W. (informacja CEiDG k. 10, k. 13 a.s.).

Wspólnicy spółki złożyli w dniu 28 czerwca 2012 roku do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej od dnia 30 czerwca 2012 roku do 30 czerwca 2013 roku (k. 16-18, k. 33 a.s.). W dniu 28 czerwca 2012 roku, Inspektor w Wydziale Działalności Gospodarczej i Zezwoleń dla D. W. w W., B. B.

z upoważnienia prezidenta m. (...) W. M. C. oraz W. O. potwierdziła przyjęcie wniosku wspólników o wpis do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej (k. 8-9, k. 33 a.s.).

W dniu 31 maja 2013 roku, wspólnicy spółki cywilnej złożyli wniosek do CEiDG o wpis informacji o zaprzestaniu wykonywania działalności, począwszy od dnia 31 maja 2013 roku. M. C. i W. O. otrzymali w dniu 31 maja 2013 roku,

potwierdzenia przyjęcia wniosku o wpis informacji do CEiDG. Potwierdzenie to zostało wystawione przez Inspektora w Wydziale Działalności Gospodarczej i Zezwoleń dla D. W. w W. B. B. z upoważnienia prezydenta m.(...) W. M. C. oraz W. O. (k. 33 a.s.).

W dacie 1 czerwca 2013 roku dokonano wykreślenia działalności z rejestru Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej (informacja CEiDG z dnia 17 lutego 2015 roku dokumentacja akt rentowych k. nienumerowana, oraz informacja CEiDG k. 10 a.s.).

W dniu 18 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wszczął z urzędu wobec wspólnika spółki cywilnej (...), postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie prawidłowości przebiegu ubezpieczenia społecznego wspólników spółki. W treści zawiadomienia organ rentowy zobowiązał ubezpieczonego M. C. do złożenia w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia, prawidłowych dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Ubezpieczony odebrał zawiadomienie w dniu 25 lutego 2015 roku (dokumentacja a.r. k. nienumerowana).

Organ rentowy w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego zwrócił się do Urzędu Skarbowego gminy W.-W. z wnioskiem o udostępnienie informacji, czy płatnik zgłosił prowadzenie działalności gospodarczej, a jeżeli tak to w jakim okresie, czy płatnik zgłosił zawieszenie lub zlikwidowanie działalności gospodarczej, jeżeli tak to w jakim okresie, czy zgłaszał przerwy w działalności gospodarczej, a jeśli tak to w jakim okresie, za jaki okres rozliczał się z podatku dochodowego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą (czy było to rozliczenie kwotowe, czy też podatnik wykazał „zerowy dochód, czy składał deklaracje), (pismo w a.r. – brak numeracji kart).

Na podstawie informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego dzielnicy W.-W., organ rentowy ZUS ustalił, iż M. C. zgłosił prowadzenie działalności gospodarczej w Urzędzie gminy W. od dnia 1 lipca 2010 roku do dnia 31 maja 2013 roku, nie zgłaszał przerw w prowadzeniu działalności gospodarczej i rozliczał się z podatku dochodowego PIT-36 ZA 2012 rok kwotowo. Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej odnotowano na koncie płatnika wpływ zeznania podatkowego PIT-36 za rok 2012 (rozliczenie kwotowe) (pismo w a.r. – brak numeracji kart).

W toku postępowania wyjaśniającego, ubezpieczony przedstawił organowi rentowemu wnioski kierowane do CEiDG o wpis informacji o zawieszeniu prowadzenia działalności gospodarczej oraz o zakończeniu jej wykonywania, a także potwierdzenia przyjęcia wniosków odwołującego oraz jego wspólnika W. O. przez pracownika Wydziału Działalności Gospodarczej gminy W. (dokumentacja a.r.).

Organ rentowy powziął nadto w postępowaniu administracyjnym informację, iż w okresach od 21 sierpnia 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku odwołujący został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, zawartej z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. Oddział w Polsce, a od 19 lutego 2013 roku do 20 czerwca 2013 roku odwołujący został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy zawartej z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. (okoliczność bezsporna).

Organ rentowy po przeanalizowaniu zgromadzonych dokumentów rozliczeniowych odwołującego wydał w dniu 16 kwietnia 2015 roku, decyzję znak: (...), na mocy której stwierdził, iż M. C. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom/u emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia w okresie od 1 lipca 2010 roku do 30 czerwca 2012 roku oraz podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom/u emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w okresie od 1 lipca 2012 roku do 20 sierpnia 2012 roku oraz od 1 września 2012 roku do 18 lutego 2013 roku (decyzja z dnia 16 kwietnia 2015 roku dokumentacja a.r.).

Powyższą decyzję z dnia 16 kwietnia 2015 roku zaskarżył M. C., inicjując tym samym niniejsze sądowe postępowanie odwoławcze (odwołanie k. 2-6 a.s.).

W toku postępowania, na rozprawie w dniu 3 listopada 2015 roku, Sąd Okręgowy, na podstawie zeznań świadka J. P. ustalił, iż ww. świadek była księgową wspólników (...).C., W. (...) S.C. a M. C. kontaktował się z księgową w sprawie pism otrzymywanych z ZUS po zawieszeniu działalności gospodarczej. Pod koniec 2014 roku odwołujący otrzymał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pismo, które przesłał do księgowej faxem. J. P. zadzwoniła do ZUS, celem wyjaśnienia informacji zawartych w piśmie skierowanym do odwołującego. W toku rozmowy telefonicznej, księgowa powzięła informację, iż organ rentowy nie posiada jakiegokolwiek wiedzy o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej przez wspólników spółki. Odwołujący M. C. przesłał księgowej dokument z CEIDG dotyczący zawieszenia działalności, który księgowa następnie nadesłała do ZUS przy pomocy poczty elektronicznej. Księgowa ze względu na znaczny upływ czasu tj. od przełomu października i listopada 2014 roku nie pamięta personaliów pracownika ZUS, z którym prowadziła rozmowę telefoniczną dotyczącą kwestii zawieszenia działalności. W 2015 roku w marcu odwołujący otrzymał z organu rentowego pismo z informacją, że nie stwierdzono w jego sprawie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej. Następnie księgowa przeprowadziła z pracownicą organu rentowego kolejną rozmowę telefoniczną i postanowiła przesłać jej treść tego samego maila (wraz z dokumentacją zawieszenia prowadzenia działalności), który wcześniej przesłała do ZUS. Pracownica zapewniła księgową w rozmowie telefonicznej, że wszelkie niejasności w sprawie wspólników spółki, zostaną wyprostowane. Księgowa, po otrzymaniu zapewnień pracownicy ZUS, napisała do odwołującego maila z informacją, że cała sprawa została już wyjaśniona (zeznania świadka J. P. k. 50-51 a.s.).

W toku postępowania, odwołujący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł w piśmie procesowym z dnia 31 maja 2016 roku, o zobowiązanie organu rentowego do przedstawienia dokumentacji potwierdzającej wpłaty składek oraz ich wysokość oraz stan kont odwołującego z tytułu podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od 1 lipca do 30 czerwca 2012 roku oraz o przeprowadzenie na podstawie wyżej wskazanej dokumentacji, dowodu na okoliczność regulowania przez odwołującego zobowiązań w zakresie składek w danym okresie w sposób prawidłowy oraz na okoliczność rzeczywistego podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu w ww. okresie (k. 80, 80 verte a.s.).

Sąd Okręgowy na rozprawie w dniu 7 lipca 2016 roku oddalił wniosek odwołującego, albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a składanie dodatkowych dokumentów rozliczeniowych odwołującego pozostawało bez wpływu na orzeczenie Sądu i wiązałyby się jedynie z koniecznością nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w sprawie.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia organu rentowego, iż w okresach od 21 sierpnia 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku odwołujący został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o. oddział w Polsce, a od 19 lutego 2013 roku do 20 czerwca 2013 roku odwołujący został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy zawartej z płatnikiem składek (...) Sp. z o.o., albowiem powyższych okoliczności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Do zakończenia postępowania strony sporu podtrzymały zajęte stanowiska procesowe; odwołujący w zakresie zmiany zaskarżonej decyzji, a pełnomocnik organu rentowego w przedmiocie oddalenia odwołania M. C..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu powołane dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają tworząc spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Dodatkowo Sąd Okręgowy dokonał rekonstrukcji stanu faktycznego na podstawie dowodów osobowych w postaci wiarygodnych zeznań świadka J. P.. Sąd Okręgowy odstąpił w toku postępowania od przesłuchania strony odwołującego, albowiem na podstawie informacji pełnomocnika strony

ustalił, iż odwołujący znajduje się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto Sąd uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę wydania orzeczenia w sprawie.

**Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:**

Odwołanie M. C. od decyzji organu rentowego z dnia 16 kwietnia 2015 r. nr (...) jest zasadne.

Na wstępie rozważań prawnych, Sąd Okręgowy wskazuje na słuszną tezę orzecznictwa, w myśl której treść decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także zakres wniesionego od niej odwołania wyznacza przedmiot sporu. Podkreślenia wymaga, że przedmiotem niniejszego postępowania jest ustalenie, czy wystarczającą podstawą faktyczną i prawną do ustania obowiązku ubezpieczeń społecznych osoby prowadzącej działalność pozarolniczą działalność gospodarczą jest zaprzestanie jej wykonywania. Określone powyżej kwestie przesądzą o kierunku kontroli sądu i odnoszą się wprost do normy wyrażonej w art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 grudnia 1997 r. II UKN 392/97 (OSNP 1998r. nr 19, poz. 584) stwierdził, że okresem ubezpieczenia w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin jest przypadający w czasie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia okres faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej lub przerw w jej faktycznym prowadzeniu, w których następuje zwolnienie z opłacania składki. Identyczne stanowisko zajęte zostało w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03 (niepublikowanym), gdzie stwierdza się, że nie może budzić wątpliwości, że osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu od dnia rozpoczęcia wykonywania takiej działalności i ubezpieczenie to trwa do dnia zaprzestania jej wykonywania, stosownie do art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Także w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r. I UK 80/05 (OSNP 2006 nr 9-20, poz. 309) wywiedziono, że zgodnie z art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy badał zatem (w świetle prezentowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego), czy w spornych okresach, wskazanych w zaskarżonej decyzji, odwołujący nie prowadził czynności związanych z działalnością gospodarczą a tym samym poddał ocenie, czy doszło do prawidłowego zgłoszenia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej odwołującego.

W tym miejscu Sąd podkreśla nadto, iż zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę wysokość wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy nie może być niższa od wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust.2, art. 12 ust. 1 i art. 13, pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność, natomiast dobrowolnie, na swój wniosek podlegają ubezpieczeniu chorobowemu. Osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl przepisów art. 9 ust. 1 ww. ustawy, osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, spełniające jednocześnie warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami społecznymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym również z innych tytułów. Zgodnie z przepisami

art. 9 ust 1a wskazanej ustawy (obowiązującymi od 30 grudnia 1999 r.) osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od kwoty najniższego wynagrodzenia podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z innych tytułów.

Zgodnie zaś z art. 18 ust. 8 ww. ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Zgodnie z art. 18 a ust. 1 (w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 sierpnia 2005 r.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

W ocenie Sądu, odwołujący w przeprowadzonym postępowaniu w wystarczający sposób wykazał, że w okresie od 01 lipca 2012 roku do 20 sierpnia 2012 roku oraz od 01 września 2012 roku do 18 lutego 2013 roku nie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom/u emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Powyższe znajduje uzasadnienie w zeznaniach świadka J. P., która była księgową odwołującego w spornych okresach ujętych w decyzji. Podkreślić należy, iż świadek kilkakrotnie informowała pracowników ZUS o istnieniu dokumentacji potwierdzających okresowe zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej odwołującego, wysyłała do organu rentowego wnioski odwołującego i jego współnika kierowane bezpośrednio do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej

i otrzymywała zapewnienie pozytywnej weryfikacji spornych kwestii dotyczących jej pracodawcy. Podkreślić należy, iż okoliczności prowadzenia postępowania wyjaśniającego przez księgową firmy odwołującego nie negował również w postępowaniu organ rentowy. W niniejszej sprawie, dla rozstrzygnięcia prawidłowości zaskarżonej decyzji istotne znaczenie miała także okoliczność istnienia autentycznych dokumentów (zgrupowanych w aktach sprawy), potwierdzających prawidłowe zgłoszenie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej odwołującego, takich jak potwierdzenie przyjęcia wniosku współników o wpis do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej (k. 8-9, k. 33 a.s.) z dnia 28 czerwca 2012 roku, wystawione przez Inspektora w Wydziale Działalności Gospodarczej i Zezwoleń dla D. W. w W. B. B. z upoważnienia prezydenta m. (...) W.. Zdaniem Sądu, pomniejszą okolicznością jest niezłożenie w toku postępowania dowodów w postaci dokumentacji rozliczeń składkowych odwołującego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, albowiem dowód z zeznań świadka J. P., a także dowody z wiarygodnych dokumentów zgłoszenia zawieszenia wykonywania działalności, potwierdzają stanowisko odwołującego. Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, iż, w terminie od 01 lipca 2012 roku do 20 sierpnia 2012 roku oraz od 01 września 2012 roku do 18 lutego 2013 roku odwołujący nie prowadził czynności związanych

z pozarolniczą działalnością gospodarczą i udowodnił faktyczną i prawidłowo zgłoszoną przerwę wykonywania tejże działalności gospodarczej polegającą na zawieszeniu działalności, a tym samym nie jest ocenie Sądu objęty obowiązkiem ubezpieczeniowym.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że decyzja z dnia 16 kwietnia r. była wadliwa, co skutkowało jej zmianą. Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd rozstrzygnął jak w sentencji wyroku.

zarządzenie : (...)